

8 På den tidspunkt hørte landsfyrsten Herodes om Jesu berømmelse og sagde til sine tjenere, Denne er Johannes Døber; han er opstået fra de døde, og derfor mægtige gerninger vises frem i ham. For Herodes havde fanget Johannes, og bundet ham, og sætte ham i fængsel for Herodias skyld (sin broder Filips hustru); for Johannes sagt til ham, Det er ikke lovlig for dig til at have hende. Og når han ville have slået ham ihjel, frygte ham skaren for de anså ham for en profet.

² Men da Herodes fødselsdag blev fejret, dansede Herodias' datter for dem og glæder Herodes, hvorpå lovede han med en ed på at give hende lige meget hvad hun bad om. Og da hun var vejledet før fra sin mor, siger hun, Giv mig her Johannes Døbers hoved på et fad. Og kongen blev trist; men, for edens skyld, og dem der sad hos ham til bords, befalede han at det skal gives. Og han sendte og lod Johannes halshugge i fængslet. Og hans hoved blev bragt på et fad og givet til pigen, og hun bragte det til sin mor. Og hans disciple kom og tog op kroppen, og begravede det, og gik hen og fortalte Jesus.

³ Da Jesus hørte at Johannes halshugge, drog han bort derfra i en båd ind til et ensom sted, alene; og da folket hørte om ham, fulgte de ham til fods ud fra byerne. Og Jesus gik frem og så en stor skare, og blev bevæget af medfølelse imod dem, og helbredte han deres syge.

⁴ Og da det var blevet aften, kom hans disciple til ham, og sagde, Det her er et ensom sted, og tiden har allerede løbet. Send skarerne bort, for at de må gå ind til landsbyerne og købe sig mad. Men Jesus sagde til dem, De behøver ikke at gå. Giv dem noget at spise. Og de sagde til ham, Vi har her kun fem brød og to fisk. Han sagde, Bringe dem her til mig. Og befaler han skarerne at sætte sig i græsset, og tog han de fem brød og de to fisk og, ved at kige op mod Himlen, velsignet og brød ham brødene, og gav brødene til disciplene, og disciplene til skarerne. Og alle spiste og blev mætte. Og de samlede de stykker sammen som var tilovers, tolv kurve fulde. Og de som havde spist var omkring fem tusind mænd, foruden kvinder og børn.

⁵ Og straks begrænset Jesus sin disciple til at gå om bord i en båd og gå foran ham over til den anden bred mens han sendte skarerne bort. Og da han havde sendt skarerne bort, gik han ene op ind i en bjerg for at bede; og da det var blevet aften, var han alene dér.

⁶ Men båden var nu i midt af søen, kæmpede med bølgerne, for vinden var imod. Og i den fjerde nattevagt, gik Jesus til dem, gående på søen. Og da disciplene så ham gående på søen, blev de urolige, og sagde, Det er en ånd. Og de skreg af frygt. Men straks talte Jesus til dem, ved at sige, Vær frimodige, det er mig. Frygt ikke. Og Peter svarede ham og sagde, Herre, hvis det er dig, så sige til mig at komme til dig på vandet. Og han sagde, Kom. Og da Peter trådte ud af båden, gik han på vandet til at kom til Jesus. Men da han så vinden støjende, blev han bange, og ved at begynde at synke, råbte han, ved at sige, Herre, frels mig! Og straks rakte Jesus sin hånd ud greb fat i ham, og sagde til ham, O du af lille tro, hvorfor tvivlede du? Og da de kom ind i båden, lagde vinden sig. Da de der var i båden kom og tilbede ham, ved at sige, Sandelig, du er Guds søn.

⁷ Og da de var kommet over, kom de ind til landet Genesaret. Og da folket på denne sted kendte om ham, sendte de ud til hele land omkring, og brugt til ham alle de der havde dårligdomme, og de bønfuldt ham om bare at de måtte røre kun ved kvasten på hans klæder; og så mange som rørte blev fuldkommen hel.

⁸ Derefter kom til Jesus skriftkloge og Farisæere der var fra Jerusalem, og sagde, Hvorfor overtræder dine disciple ældsternes overlevering? For de vasker ikke deres hænder når de spiser brød. Men han svarede og sadde til dem, Hvorfor overtræder I også Guds bud af jeres overlevering? For Gud har befalt, ved at sige, Ær din fader og moder, og han der forbander fader eller moder, lad ham dø død som Moses skal udpege. Men I siger, Hvem som helst skal siger til fader eller moder, Af alt hvad I måtte være profiterede ved mig, den er en gav fra mig – og ære ikke sin fader eller moder – det er godt. Således har I gjort Guds befalinger til ingen virkning af jeres overlevering. O I hyklere, Esajas profeterede rigtigt om jer, ved at sige, Dette folk kom nær til mig med deres mund og ære mig med læber, men deres hjerte er langt borte fra mig. Men forgæves tilbed de mig, for de underviser menneskers lærdomme og befalinger.

⁹ Og han kaldte skaren og sagde til dem, Hør, og forstå: ikke det som kommer ind i munden gør et menneske urent, men det som kommer ud af munden, det gør et menneske urent. Da kom hans disciple og sagde til ham, Ved du at Farisæerne blev fornærmet efter de høre den? Men han svarede og sagde, Enhver plante som min Himmelske Fader ikke har plantet skal opryddes. Lad dem være. De er blinde vejledere for blinde, og hvis blind leder blind, skal falder begge ind i grøften.

¹⁰ Da svarede Peter og sagde til ham, Erklære denne lignelse for os. Og Jesus sagde, Er også I endnu uden forståelse? Forstå I ikke endnu at det som går ind gennem munden går ind i maven og kastes ud ind i affaldet? Men det som kommer ud af munden kommer frem fra hjertet, og det gør et menneske urent; for fra hjertet udgår onde tanker, mord, ægteskabsbruder, utugt, tyveri, falsk vidnesbyrd, bespottelser - det er det som gør et menneske urent. Men at spise med uvasket hænder gør ikke et menneske urent.

¹¹ Derefter gik Jesus derfra og drog ind til områderne ved Tyrus og Sidon. Og se, en kana'anæisk kvinde kom ud fra den samme områderen og råbte til ham, ved at sige, Har barmhjertighed over mig, O Herre, du Davids søn! Min datter plages alvorligt af en djævel. Men han svarede hende ikke et ord. Og hans disciple kom og bønfuldt ham, ved at sige, Send hende væk, for hun råber efter os. Han svarede, Jeg er ikke sendt men kun til de fortabte får af Israels hus. Da hun kom og tilbede ham, og sagde, Herre, hjælp mig. Men svarede han og sagde, Det er ikke passende at tage børnenes brød og kaste det til hunde. Og hun sagde, Sandhed, Herre, men endnu hunde spiser da af de smuler som falder fra deres mesters bord. Da svarede Jesus og sagde til hende, O kvinde, stor er din tro; være det til dig så som du ønsker. Og hendes datter fra denne time bliver hel.

¹² Og Jesus gik derfra, og kom i nærheden for Galilæas Sø, og gik op ind i en bjerg og satte sig dér. Og store skarer kom hen til ham, med dem noget lamme, blinde, stumme, vanføre, og mange andre, og lagde dem for Jesus fødder. Og han helbredte dem, i den grad at skaren

undrede sig da de så at de stumme talte, og vanføre blev hel, lamme gik, og blinde kunne se. Og de helligjort Israels Gud.

¹³ Derefter Jesus kaldte sine disciple og sagde, Jeg har medfølelse over skaren fordi de fortsæt hos mig nu tre dage og har ikke noget at spise, og jeg vil ikke sende dem bort ved at faster for at de ikke svag på vejen. Og hans disciple sagde til ham, Hvorfra skal vi her i ørkenen have brød nok til at mætte så stor en skare? Og Jesus sagde til dem, Hvor mange brød har I? Og de sagde, Syv, og nogle småfisk. Og befaldet han skaren at sætte sig på jorden. Og han tog de syv brød og fiskene, og gav tak, og brod brødet, og gav til sin disciplene, og disciplene til skarern. Og alle spiste og blev mætte. Og de samlede de stykke mad syv kurve fulde. Og de der spiste var fire tusind mænd, foruden kvinder og børn.

¹⁴ Og han sendt skarern bort, og tag båden, og kom ind til Magadans kyster.

¹⁵ Farisæerne også med Saddukæerne kom hen, og med at prøve Jesus, ønskede de ham om at vise dem et tegn fra Himlen. Og han svarede og sagde til dem, Når det er aftenstid siger I, Vejren er godt, for himlen er rød; og om morgenen siger I, Vejren er dårligt i dag, for himlen er rød og truende. O hyklere, I kan skelne for himlenes flade, men tidernes tegn kan I ikke. En ond og utro generation søger for et tegn, og der skal ingen tegn givet den kun profeten Jonastegnet. Og han forlod dem og gik bort.

¹⁶ Og da hans disciplene kom til den anden bred, havde de glemt at tage brød med. Da Jesus sagde til dem, Se til at I tager jer i agt for Farisæernes og Saddukæernes surdej. Og de overvejet blandt hinanden, ved at sige, Han sagde det fordi vi ikke har taget brød med. Og da de overvejet blandt hinanden, Jesus bemærke det. Og han sagde til dem, O I af lille tro, hvorfor overvej I blandt hinanden fordi I ikke har bragt brød med? Forstå I endnu ikke, heller husker I ikke de fem brød til de fem tusind og hvor mange kurve I da samlede? Ej heller de syv brød til de fire tusind og hvor mange kurve I da samlede? Hvordan er det I ikke forstå at jeg ikke talte til jer andgående brød, at I tag jer i agt for Farisæernes og Saddukæernes surdej? Da forstod de at han ikke talt til dem at de skulle tage sig i agt for surdej til brød, men for Farisæernes og Saddukæernes lærdomme.